

Lucas 15:20-23

Komen tot Jezus Christus

1 vertrouwen

2 verootmoediging

3 versterking

Gemeente,

Het verloren schaap, de verloren penning, de verloren zoon. Drie gelijkenissen in Lucas 15. De aanleiding voor deze gelijkenissen vinden we in Lucas 15:1 en 2. Jezus trekt zondaren en tollenaars. Zondaren, mensen die echt als zondaar bekend stonden. Tollenaars, mensen die leefden van diefstal. En daar hebben de farizeeën en Schriftgeleerden commentaar op. Dat Jezus zulke mensen direct welkom heet. Hen ontvangt en met hen eet. Mensen die zo veel en zo lang zich van God en gebod hebben afgekeerd. Die kun je toch niet zomaar een plaats geven in Gods Koninkrijk? Als Jezus echt van God kwam, zou Hij dat vast niet doen.

En in antwoord daarop spreekt Jezus drie gelijkenissen om het tegendeel aan te tonen. Wat doet een herder die een schaap kwijt is? Of een boer die een koe kwijt is met melken? Gaat die niet zoeken? En is die niet blij als hij het dier weer vindt, al is het in de sloot of aan de overkant?

En een vrouw die van haar gespaarde geld 10% kwijt is, gaat die niet zoeken? Als je tien boeken hebt en eentje staat ineens niet meer in de boekenkast, als je tien fietsen voor het gezin hebt en op een avond staan er maar 9 in de schuur, dan ga je toch zoeken? Je kunt het soms niet uitstaan en je blijft zoeken.

En een vader die een kind kwijt is. Kwijtgeraakt is aan de wereld. Er zijn er die weten wat dat is. En die eigenlijk hun kind zijn kwijtgeraakt in alle opzichten, want hij mijdt u, hij of zij ontwijkt u. Zoekt geen contact meer, wil op zichzelf leven. En op een dag staat je kind weer op de stoep. Komt terug. Als je dat meemaakt, welke vader zegt dan nog: hij komt er nooit meer in? Dan weet je toch niet hoe gauw je deur open moet doen? Als vader, moeder laat je je kind dan toch niet op de stoep staan? Je bent zo blij, zo dankbaar dat hij weer terug komt en weer terug wil zijn.

Nou, bedoelt Jezus dan, zou God dan minder barmhartig zijn dan zo'n herder, zo'n vrouw, zo'n vader? Als die herder blij is als het schaap terug is, die vrouw als haar penning terug is, die vader als zijn kind terug is, hoeveel te meer zal God verblijd zijn als Zijn mens weer terug is? Zie je wel dat Ik precies de wil van de Vader doe? Dat het ontvangen en aannemen van zondaren en tollenaars juist aangeeft dat Ik de wil van de Vader doe. Als die herder, die vrouw, die vader, hoeveel te meer zal God het verlorene ontvangen en aannemen?

1 vertrouwen

Hoort u dat, hoor je dat? Dat zondaren welkom zijn bij God in Christus! Hoe lang je ook van Hem bent afgedwaald. Jarenlang, de eerste 70 jaar van je leven. Hoe ver je ook van Hem bent afgedwaald, tot in stadions, bioscopen, discotheken, nacht- en sexclubs toe. Hoe diep je ook van Hem van afgedwaald, in zonden zo diep dat je ze voor geen goud zou durven vertellen in de gemeente. Hoeveel roepstemmen je ook in de wind geslagen hebt, van ouders, grootouders, vrienden, ambtsdragers, van je geweten. Je bent welkom bij God! Zou die herder dat schaap aan zijn lot overlaten? Zou die vrouw die penning laten liggen? Zou die vader zijn kind de deur weigeren? Zou God Zijn mens, verbondskind weigeren aan te nemen? Nee, zondaren zijn welkom bij God in Jezus Christus. Kijk eens naar vers 20. Die vader, van verre hem al ziende, wordt met innerlijke ontferming bewogen, loopt toe, omhelst en kust hem. Dat is toch duidelijk genoeg. Hoeveel te meer zal God....? Welkom, welkom zondaar bij Mij.

U bent zo welkom bij Hem dat Hij u zoekt. Dat is de kant die belicht wordt in de gelijkenissen van het schaap en de penning. Hij zoekt. Vanmorgen in Zijn Woord. Elke keer weer met Zijn stem. Als je iemand zoekt dan wil je hem toch hebben. Kun je je indenken dat die herder zijn schaap zoekt en als hij het dan vindt, in een kuil, in een stuik, dan loopt hij er voorbij en zegt: blijf maar lekker zitten en sterf maar? Dat die vrouw heel het huis overhoop haalt en eindelijk die penning vindt en dan zegt: laat maar liggen dat ding? Nee. De Heere zoekt u. Met Zijn woord vanmorgen. Zal Hij dan zeggen als Hij u vindt: laat maar, jou hoef Ik niet of niet meer? Weet u hoe graag Hij u tot Zich ziet komen? Zo graag dat Hij beveelt te komen. Dat Hij beveelt: bekeert u, keer weder, kom tot Mij. Als je iemand beveelt huiswerk te maken, beveelt een kopje koffie te halen, krijg je dan straf als je het doet? Als de HEERE je beveelt te komen, zou je dan straf krijgen als je het doet? Nee, Hij ziet je zo graag komen, dat Hij het je beveelt. Je bent ongehoorzaam als je niet komt, als je weer Zijn stem afslaat en weigert. U, jij bent welkom bij God in Jezus Christus. Kom tot Hem.

En in de gelijkenis van de verloren zoon zien wij hoe dat komen dan eruit zie. Komen tot Jezus Christus, terugkeren tot God, wederkeren tot Hem, wat is dat? Want, en dat is het belang in deze voorbereidingsdienst, dat gaat vooraf aan het Heilig Avondmaal. Het Heilig Avondmaal is voor allen die tot Jezus Christus gekomen zijn. Maar wat is dat precies, hoe gaat dat? We zien en kunnen nu al zeggen: dat is een komen in vertrouwen en in verootmoediging. Beide, gelijk op. Komen in vertrouwen en in verootmoediging. En heel makkelijk raakt dat uit zijn evenwicht of ontspoord dat: dan is er een komen in de trant van: natuurlijk neemt God me aan, God is toch liefde, en daar stierf Jezus toch voor, nee, daar zit ik niet over in. Of het ontspoord in de trant van: ben ik wel welkom? God zal me vast weigeren, niet toelaten, in elk geval nu nog niet, eerst verbetering willen zien. Komen tot Jezus Christus is komen in verootmoediging en vertrouwen. En die zo komen tot Jezus, die ontvangen plaats aan het Heilig Avondmaal.

2 verootmoediging

Die verloren zoon, die jongste verloren zoon. Hij wil het deel van zijn erfenis al hebben. Dat wat hem toekomt, geef het me. Dat doet zeer, als bij je leven al gevraagd wordt: pa, als u straks er niet meer bent, is uw bedrijf heel wat geld waard. Kunt u dat nu alvast niet taxeren en mijn deel in contanten al uitkeren. Want ja, als ik moet wachten tot u sterft, dan moet ik misschien nog wel 10 of 20 jaar of nog langer wachten. Je hoort de ondertoon: als u er nu al niet meer was, had ik het niet hoeven vragen, maar ja, u leeft nog, helaas. En als het nu geeft kan ik er mee gaan doen wat ik wil, en als ik dan een eind weg ga, dan hoef ik niet te helpen op zijn bedrijf en huishouding en dan heeft vader niet overal commentaar op als ik weer eens te laat thuis ben volgens hem of ergens naar toe wil of zien wil.....

Zo'n zeer doet het God, dat leven met wat Hij geeft zonder Hem. Mijn adem, mijn hartslag, mijn krachten, mijn vermogens. HEERE, geef het me, nog heel lang, ik wil ermee doen wat ik wil. Waar ik van geniet en waar ik wat aan heb. En op zo'n manier dat ik niet steeds hoor van U via de Bijbel, mijn ouders, mijn broers of zussen, mijn geweten: kan dat wel? Mag dat wel? Daar wil ik geen last van hebben. Wat doet God dat zeer, wat is dat eigenlijk anders dan: HEERE, geeft U mij leven, levenstijd, en verder hoef ik U niet. Mag U wat mij betreft dood zijn. Als ik maar leven kan. Echt zoals ik het wil.

Totdat hij tot zichzelf komt. Dat zeggen wij wel eens als iemand helemaal overstuur is, de dingen totaal niet meer in proporties ziet: kom nou eens tot jezelf. Zie nou eens onder ogen hoe het echt is en niet met al die waandenkbeelden die je nou hebt. Dat betekent eigenlijk: uit je roes ontwaken. Uit een droom wakker worden. Dat waandenkbeeld, die

roes van: er komt geen eind aan. Leven is leuk zolang ik het wil. En verder niet nadenken. Dat is een roes: niet denken aan sterven of narigheid, er komt vast geen eind aan voorlopig.

Kom tot jezelf: waar ga ik heen? Hoe gaat het met me als ik sterf? Kom tot jezelf. Ontwaak uit de roes dat het er geen eind aan komt. Kom tot jezelf: je bent schepsel van God, je zult sterven en dan? Toen dacht die jongste zoon: ja, ik zit hier bij de varkens en verga van honger terwijl huurlingen van mijn vader het nog beter hebben dan ik. Tot zichzelf gekomen zijnde. De rijke man in Lucas 16 kwam pas na dit leven tot zichzelf: ik lijd pijn en Lazarus is in Abrahams schoot zoveel beter af. Na dit leven ontwaak! Ontwaak toch in dit leven: wie God kent is zo gelukkig, heeft een Vader en is erfgenaam van alles, en ik, ik heb wat ik heb en zolang het duurt en ieder moment kan ik alles kwijt raken, voor eeuwig. Soms is daar beproeving voor nodig om je tot jezelf te laten komen. Afbraak, afname. Soms dubbele beproeving: je zou verwachten dat in vers 15 als de jongste zoon gebrek gaat lijden dat er dan staat: en hij ging heen...tot zijn vader! Maar nee....tot een burger van dat land, eerst probeert hij het nog zo. Totdat hij tot zichzelf komt. Gods kinderen zijn zo gelukkig en ik zo ellendig. Wat heb ik U aangedaan! Inkeer. Ware inkeer breng tor tot terugkeer. En: terugkeer! Hij breekt met zijn leven, hij verlaat zijn slechtigheden. Hij stuurt geen brief: pa, geef me geld, want alles is op. Geef geld, dan kan ik hier blijven. Nee, hij staat op en keert terug. Inkeer en terugkeer. Beide.

Inkeer zonder terugkeer helpt niet. Komt wel voor: je komt tot inkeer: ik ben ellendig, als ik zo sterf gaat het niet goed. Ik kan niet aan het Heilig Avondmaal, ik sta erbuiten. Je weet het. Maar: je blijft waar je bent. Al weken, maanden, jaren. De varkens zijn je toch te lief, het gemak van blijven zoals je bent is toch te makkelijk. Je keert niet terug. En terugkeer zonder inkeer kan ook: dan kom je terug met de woorden: dag pa, ik dacht ik ga maar weer eens thuis kijken. Terugkeer zonder inkeer alsof je niks op je geweten hebt.

Inkeer en terugkeer: ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u. Ik ben niet meer waard uw kind genaamd te worden. Ik heb gezondigd: nee, hij zegt niet: ja, maar mijn vader, mijn opvoeding, was ook wel erg streng dus een beetje begrijpelijk is het ook wel geweest. Of: ja nou goed ik was jong toen, en ja natuurlijk geef je dan niet zoveel om God en kerk. Nee, ik heb gezondigd. Ik ben niet meer waard..... Komen in verootmoediging. Ik hoorde op de conferentie een sprekend voorbeeld: stel je een goed huwelijk voor. En de vrouw die gaat vreemd. Jij gaat vreemd, met een ander. En je moet terug naar je man om het te bekennen. Hoe zou dat voelen? En als het nou eens voor de 3^e keer is? En voor de 33^e. Zeg je dan: och, ik dacht zo, je zult er ook nou wel weer

overheen stappen, daar zit ik niet over in.....? In de week van voorbereiding overdenken wij onze zonden. Die we deden voor de 1^e, de 3, de 33^e en de 333^e keer. Ergens staat: en zij zullen bevende komen tot de HEERE en Zijn goedheid. Zij komen, maar bevende.... Hoe heb ik U zo kunnen tarten, U zo kunnen bezeren, alweer. En wanneer zegt de zoon het nog? In vers 21: als hij in de armen van zijn vader ligt, gekust is en omhelst: ik heb gezondigd. Nooit voel je schaamte, je berouw zo diep als in de armen van de Heere. Dat ik tegen U heb kunnen zondigen, alweer, en weer. Zo onwaardig, zo vreselijk. Ik schaam me zo diep, zo diep.

Komen tot Jezus Christus is komen in verootmoediging. De eerste keer en de laatste keer.... evenzeer en nog meer als het goed is. Ook weer in de week van voorbereiding. Kent u, ken jij dat? Door inkeer gedreven tot terugkeer. Gedreven tot Jezus Christus. Want anders is het niet uit te houden. Komen tot Hem in verootmoediging. Wat kent iemand ervan die vreemd is aan verootmoediging? Wat ken je dan van God en van jezelf als je het natuurlijk gelooft dat er plaats voor je is, als je je niet in kunt denken dat iemand daarover in kan zitten, wat ken je dan van God en van jezelf? Immers niets. En je hebt geen toegang tot de tafel. Al ging je alle vorige keren wel.

3 versterking

Zondaren zijn welkom bij God in Jezus Christus. Wat die zoon in jaren stukgemaakt heeft, aangericht heeft, wordt hem in één moment vergeven. En wat laat die vader merken dat hij welkom is! Hij rent naar hem toe, omhelst hem, kust hem. Die jongen voelt de handen van zijn vader, hoort zijn stem, voelt zijn gezicht. Nou zit iemand in de kerk die denkt: liet God dat mij ook maar zo merken! Dat ik het voelde dat ik welkom ben en dat wat ik in jaren heb aangedaan in één moment vergeven is.

Dat is begrijpelijk. Maar Gods orde is geloof en gevoel. Het geloof dat zondaren welkom zijn bij de HEERE is er op grond van het Woord. Die tot Mij komt zal Ik geenszins uitwerpen. Zegt de Heere Jezus. En Psalm 32 zingt: ik beleed mijn boze daden en Gij naamt die gunstig weg. God zegt dat Hij zo is. Hij neemt zondaren aan die tot Hem komen. Dat geloof rust op het Woord. Dat geloof waardoor je komt. Die jongste zoon keerde terug want er was hoop in zijn hart. Hij wist dat zijn vader barmhartig was, als hij totaal geen hoop had gehad was hij bij de varkens gebleven of ergens anders naar toe gegaan. Maar hij komt, hij keert terug. Er is geloof in zijn hart dat het kan, dat het zal gebeuren. Door het geloof komen zondaren tot de Heere. Als je helemaal niet geloofde dat Hij barmhartig is dan zou je wegblijven of ergens anders heenvluchten. Het geloof doet terugkeren. Het wederkeren is bewijs

van geloof. Ja maar, ik wilde wel dat ik het merken zou, dat God het zo liet merken als die vader aan die zoon.

Dat doet Hij ook wel eens. Meestal op het geloof. Soms al voor het geloof om je te overtuigen. Maar meestal op het geloof. En daar mag je naar verlangen, als je maar niet je geloof daarvan af laat hangen. Stel je voor dat je geloof afhangt van je gevoel. Dat er een echtpaar is en die vrouw wil altijd voelen, merken dat haar man van haar houdt. Zodra hij 's morgens de deur uitgaat slaat de twijfel toe. Ik merk niks van hem, houd hij nog wel van me? Al twee uur geen sms'je gehad, hij heeft vast een ander. Niet best als dat vertrouwen er alleen is als er gevoel is, als die man het laat merken. De HEERE is te vertrouwen op Zijn Woord, ook als Hij het niet laat merken, zelfs beproeft.

Weet u wat de Heere wel doet om het geloof te versterken? Kijk maar naar de gelijkenis. De vader laat een kleed halen, een ring, goede schoenen en een gemest kalf. Hij richt aan maaltijd aan. Om te laten merken: zo welkom ben je nou! Geloof me! Die vader zegt niet: jongen, zal ik eens wat zeggen? Als je nou 14 dagen trouw je werk doet thuis, dan laat ik na die 14 dagen een maaltijd aanrichten. Als je hebt laten zien, al is het maar 14 dagen, dat het je ernst is, dan een maaltijd. Nee! Direct! Om te bewijzen: je bent welkom bij me. Geloof het nou, wees ervan overtuigd. Zo heerlijk vind ik het om je te ontvangen! Je bent welkom. De HEERE richt een tafel aan, een maaltijd voor allen die tot Jezus Christus zijn gekomen. Het Heilig Avondmaal. Direct. Al zou je zondagmorgen om 11 uur voor het eerst van je leven tot Jezus komen, dan kun je om kwart ver 11 aan het Heilig Avondmaal! Hij zegt niet: dat is voor allen die hebben laten zien dat het hen ernst is. Dat moet dan maar eerst blijken.

Het Heilig Avondmaal is er niet als zegel op onze trouw, onze ernst, onze vordering, nee, het is zegel van Gods gewilligheid. Van Zijn bereidheid om zondaren aan te nemen. Een maaltijd met een gemest kalf. Oftewel een geslacht Lam. Een Lam dat Zich liet slachten. Onder de last van onze zonden en de toorn Gods. Het Lam, Jezus Christus, dat Zich offerde. Ik voor u. Ik geef Mijn gehoorzaamheid tot in de dood, Ik geef Mijn leven tot in de nederdaling ter hel. Ik voor u, daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven. Voor ieder die gekomen is tot Jezus Christus. Bewijs: zo welkom ben je nou.

En weer: dan geeft de HEERE soms daar gevoel bij, omhelst Hij, spreekt tot je ziel, laat Zijn nabijheid proeven en liefde smaken. Heerlijk. Daar mag je naar verlangen. Maar het geloof hangt er niet van af. Het vertrouwen wordt gevoed door brood en wijn.

Als die jongen nou de volgende morgen wakker wordt en hij komt niet aan het ontbijt, maar blijft wat buiten rondslechteren. Of hij ziet zijn vader aankomen en loopt angstig weg, zou hij zijn vader dan geen verdriet doen? Denk je dan dat ik toneel speelde gisteren? Denk je dan dat ik wispelturig ben en onbetrouwbaar? Als je tot Jezus komt en de Heere richt een tafel aan voor allen die tot Jezus komen als je dan nog vraagt: is het wel voor mij? Ben ik wel welkom? Zou ik wel een plaats ontvangen in Uw rijk? Zou dat de HEERE dan geen verdriet doen? Denk je dat Ik doe alsof? Dat ik grillig ben en veranderlijk? Dat ik een maaltijd aanreik van Mijn lichaam en bloed en je dan toch weer wegstuurt? Twijfel toch niet meer, en nooit meer.

Komen tot Jezus Christus: in verootmoediging en vertrouwen. Dat zijn twee dochters die aan elkaar trekken. Die allebei aan de kant van de weg lopen en met elkaars hand elkaar naar zich toe trekken. En er met hun hele gewicht aanhangen. Verootmoediging en vertrouwen. Als de ene loslaat, valt de andere omver. Als het vertrouwen loslaat, valt de verootmoediging in de sloot van wanhoop en vertwijfeling. Maar als de verootmoediging loslaat, zwerft het vertrouwen in de velden van vanzelfsprekendheid en vervlakking. Alleen als zij elkaar vasthouden blijven zij in het spoor. De diepste ootmoed en het rijkste vertrouwen houden elkaar op hun plaats. Zo is het geestelijk leven. Komen tot Jezus Christus. Kent u het? Dan is er plaats aan de tafel! Waar God Zijn gewilligheid verzegelt en bevestigt. Kent u het niet? Dan kent u God niet. Dan geldt het nog: de Heere zoekt u, 7 dagen als hij ons deze week van voorbereiding geeft.

Amen